

[OFIARNIKOW *ai*

N pl subst ofiarnikow(e).

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w.

Przymiotnik od „ofiarnik” ‘kaptan’ (w judaizmie Starego Testamentu); w połączeniu z nazwą części ciała, użytą metonimicznie: Bo wargi ofiarnikowe [labia sacerdotis] mają łtrzec vmieiętności/ y zakonu pytać będą z vřt iego BudBib Mal 2/7 (Linde błędnie: Mich).

Synonimy cf OFIAROWNICY.

Cf **[OFIARNICZY], OFIAROWNICKI, OFIAROWNICZY, OFIAROWNIKOW**

FP